

Кривото огледало на хетеросексуалното ни съзнание

Геновева Тишева

На 20 ноември 2007 г. се чу, че кметът на София по своя инициатива и по инициатива на възмутени граждани има намерение да свали билборда на певеца Азис от центъра на София. Тази акция може би ще бъде последвана и от кметовете на други градове. Свидетели сме на силна единодушна реакция на управляващи и граждани. Билбордът на Азис предизвика дружно възмущение и рядко единодушие между управляващи и граждани.

Азис не подозира, а може би и подозира пред какво знаково изпитание постави нашето и на управляващите съзнание. Неговият арт- плакат предлагащ него самия и негов партньор в страстна прегръдка скандализира нашите консервативни представи за позволени страст и секс.

Защо това артистично и много издържано естетично послание на Азис ни скандализира така бързо и така пряко и защо с такова удовлетворение и облекчение ще го свалим от нашия чист предпразничен град?

Кое не е премерено в това послание? Ами много просто- нашето хетеросексуално съзнание, което Азис не за първи път предизвиква. И е много прав. Кой има право да каже дали една красива връзка е възможна и приемлива? По принцип никой, това е въпрос на право на личен живот. Защо ако хетеросексуалната връзка може да бъде обличана в арт форма, другите връзки да не могат и кой решава това?

Нима съдниците могат да бъдат нашите управници- бели хетеросексуални мъже в правата вяра? В никакъв случаи. Проблемът е, че този стандарт, с който си ги избираме, го прилагаме и ние и чрез него все още съдим кое около нас е приемливо и кое не.

Прилагайки този дълбоко патриархален стандарт, обаче, ние приемаме за съвсем нормални билбордовете, които от години щедро ни предлагат откровено порно и алкохол. Никой не е поискал от кмета да ги свали като откровено позорящи нашето общество. И той дори не се сеца за това, въпреки тяхното ясно послание подканващо към насилие и експлоатация на жените и към нездравословен начин на живот. Това, че тези билбордове тиражират навсякъде и ежеминутно принизеното положение на жената, нейната интелектуална нъпълноценност не тревожи никого истински. А за белите хетеросексуални мъже това е само радост за очите. И спокойствие, разбира се, че жените трябва да си знаят мястото и предназначението и да ги оставят да си решават по техния досегашен начин важните държавни и световни дела.

Благодарим на такива като Азис, че отново поставя на изпитание нашето дълбоко провинциално, консервативно хетеросексуално съзнание!

Но не е ли време за пробив в това съзнание и „пълна промяна” !